

ക്ഷമയും ദൈവപ്രീതിയും

عَنْ أَبِي أُمَامَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ قَالَ: يَقُولُ اللَّهُ سُبْحَانَهُ: إِنَّ آدَمَ إِنْ صَرَبْتَ وَاحْتَسَبْتَ عِنْدَ الصَّدَمَةِ الْأُولَى لَمْ أَرْضَ لَكَ ثَوَابًا دُونَ الْجَنَّةِ

അബു ഉമാമ(റ) യിൽ നിന്ന് നിവേദനം. അല്ലാഹു ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞായി സൃഷ്ടി(സ) മൊഴിയുന്നു: “ആദമിന്റെ പുത്രാ, നീ ക്ഷമിക്കുകയും (പരീക്ഷണത്തിൻ്റെ) ആദ്യ ആശാത്തത്തിൽ തന്നെ അതിൽ പ്രതിഫലം കാംക്ഷിക്കുകയും ചെയ്താൽ സർഗ്ഗമല്ലാതെ മരുഭാരു പ്രതിഫലം താൻ നിന്നുക്ക് ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല” (ഇബ്രൂഹാജ).

ജീവിത പ്രതിസന്ധികൾ നേരിടുന്നവരാണ് മനുഷ്യരിലധിക പേരും. പ്രയാസങ്ങൾ ക്ഷമിച്ച് അത് അല്ലാഹുവിൻ്റെ പ്രതിഫലം നേടാനുള്ള മാർഗ്ഗമാക്കുകയാണ് വേണ്ടതെന്നു മേരെപറ്റിം പറിപ്പിക്കുന്നു. വിശ്വാസ വേദഗ്രന്ഥം ഏകദേശം 90 സ്ഥലങ്ങളിലായി ക്ഷമയെ പരാമർശിച്ചത് അതിൻ്റെ പ്രാധാന്യത്തെ വിളിച്ചോതുന്നുണ്ട്.

‘തീർപ്പായയും പ്രയാസത്തോടൊപ്പും എഴുപ്പമുണ്ട്’ -വിശ്വാസ വുർആൻ റിസൂലിനെ ആശസിപ്പിച്ചു കൊണ്ട് പറയുന്ന വചനങ്ങളിലെലാനാണ് ഇത്. പ്രയാസം (ഉസ്സർ) ഉണ്ടാവുമ്പോൾ അത് ക്ഷമിച്ചു അല്ലാഹുവിൻ്റെ പ്രതിഫലം നേടാനുള്ള മാർഗ്ഗമാക്കുമ്പോഴാണ് ഇഹലോകത്തും പരലോകത്തും എഴുപ്പ് (യുസ്സർ)മുണ്ഡാവുന്നതെന്ന് പ്രവചക്കുന്ന പറിപ്പിക്കുകയാണ് പ്രസ്തുത വചനം.

ക്ഷമയുടെ പ്രേരകം ദൈവപ്രീതിയായിരിക്കണമെന്നാണ് ഹദിസിൻ്റെ മരുഭാരു പാഠം. ഇപ്പോൾ ക്ഷമിച്ചാൽ ഭാവിയിൽ അത് എന്നെന്നെങ്കിലും ഭേദിക നേട്ടമുണ്ടാക്കിത്തരും എന്ന് കരുതി സഹിക്കുന്നത് ക്ഷമയുടെ ആത്മയെ മുല്യത്തോടു അടുക്കുന്നില്ലെന്നത്താം . കഴിയാവുന്നതെല്ലാം ചെയ്ത് പരാജയ പെട്ട് ശത്രുമരില്ലാതെ ‘അ ഇനിയത്തെ ക്ഷമിച്ചേക്കാം’ എന്ന രീതിയിലുള്ള ക്ഷമയും പ്രതിഫലാർഹമല്ല. പരീക്ഷണങ്ങൾ വന്നായുമ്പോൾ ആദ്യമേ തന്നെ ക്ഷമിക്കുകയും അവ അല്ലാഹുവിലേക്ക് മടക്കുകയും അവൻ്റെ പ്രിതിയും തൃപ്തിയും കാംക്ഷിക്കുകയുമാണ് വേണ്ടത്. ക്ഷമ അതിൻ്റെ ആദ്യ ആശാത്തതിലുണ്ട് കൂടുതൽ പ്രതിഫലാർഹം എന്ന ഹദിസിൻ്റെ പരാമർശം ഈ കാര്യത്തെ ഉള്ളി പറയുന്നു. ‘പ്രയാസ വേദകളിൽ വിശ്വികൾ വൈകി ചെയ്യുന്ന കാര്യങ്ങൾ ബുദ്ധിമാനാർ നിർണ്ണിത സമയത്ത് തന്നെ ചെയ്യുമെന്ന്’ പണ്ഡിതരാർ പറഞ്ഞത് ഇവിടെ ശ്രദ്ധയാണ്.

ഇവിധമുള്ള ക്ഷമ വിശാസിതിൽ അല്ലാഹുവിനെ കുറിച്ചുള്ള സ്മരണ അയിക്കിപ്പിക്കും. അനുഭവിച്ച പ്രയാസങ്ങൾക്ക് പതിഭയ പതിഭയ ആശാസം കൈവരും. സർവോപരി അല്ലാഹുവിൻ്റെ അളവു പ്രതിഫലത്തിനു ഉടമയുമാകും.

മാത്രമല്ല, പരീക്ഷണങ്ങൾ പാപങ്ങൾ പൊറുകപ്പെടാനുള്ള നിമിത്തം കൂടിയാണ്. റിസൂൽ(സ) പറഞ്ഞു: “ഒരു മുസ്ലിംിന് തളർച്ചയോ ക്ഷീണമോ, ദുഃഖമോ പ്രയാസമോ, വിപതേ ഉത്കണ്ഠായോ ബാധിച്ചാൽ എന്തിനു, ഒരു മുള്ള് കാലിൽ തറച്ചാൽ പോലും അതിലും അവൻ്റെ പാപങ്ങൾ അല്ലാഹു പൊറുത്തുകൊടു

കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.”

പ്രയാസ വേദകളിൽ ഉമർ (റ) സീകരിച്ച നിലപാട് വിശാസികൾക്ക് മാതൃകയാണ്. അദ്ദേഹം പറയുന്നു: “എനിക്ക് പരിക്ഷണങ്ങൾ വന്നു ഭവിച്ചില്ല; അവ വഴി നാല് അനുഗ്രഹങ്ങൾ ശ്രദ്ധാഹു എനിക്ക് നൽകിയിട്ടില്ലാതെ. ഒന്ന്, ആ വിപത് എൻ്റെ ഭാനിനെ (ആദർശത്തെ) ബാധിച്ചില്ല; രണ്ട്, മുസൂണായവയേക്കാൾ ഭിക്രമല്ല ഇതെന്ന നികു സമാധാനിക്കാം. മൂന്ന്, എന്ന ആ വിപത് ബാധിച്ചില്ല എന്ന് താൻ ഒരിക്കലും കരുതുന്നില്ല. നാല്, അതിൽ അല്ലാഹുവിൻ്റെ പ്രതിഫലം താൻ ആ ശഹിക്കുന്നു.” ഇരെയാരു മാനസികാവസ്ഥ വിശാസികൾക്ക് നേടിയെടുക്കാൻ കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെയാവർക്ക് നഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്ന ഓർത്ത ദുഃഖിക്കണം വരില്ല.

‘എത്രപ്രയാസവും സഹിക്കാനുള്ള ദുഃഖവിശാസം നൽകേണ്ണെ’ എന്ന റിസൂൽ(സ) എപ്പോഴും പ്രാർഥിച്ചിരുന്നതായി ഹദിസുകളിൽ കാണാം. ‘അല്ലാഹുവേ നിരീന ധിക്രിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് താങ്ങളെ അക്കറുന്ന യേജക്കിയും, നിന്റെ സർഗ്ഗത്തിലേക്ക് താങ്ങളെ ആനയിക്കുന്ന അനുസന്ധാനവും, വിഷമാവസ്ഥകൾ നിസ്താരമാക്കാൻ താങ്ങൾക്ക് തുണ്ണയേക്കുന്ന ദുഃഖവിശാസവും നീ താങ്ങൾക്കു വീതിച്ചു നൽകേണ്ണെ’ എന്ന് പ്രാർഥിക്കാതെ നബി(സ) സദില്ലിൽ നിന്ന് പിരിയുക വിരളമായിരുന്നു എന്ന അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു ഉമർ(റ) റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യുന്നു. ഈ ദുഃഖവിശാസവും മാനസികാവസ്ഥയുമാണ് വിശാസികൾ ആർജിക്കേണ്ടത്. ‘എൻ്റെ ഭാസാൻ എറ്റാ പ്രിയക്കരമായതിൽ നാമ വെന്ന പരിക്ഷിച്ചാൽ പകരം നാം സംഗ്രഹം പ്രതിഫലം നൽകും’ എന്ന അല്ലാഹുവിൻ്റെ വാഗ്ദാനം അവർക്കുള്ളതാണ്. ■

jaleelk3@gmail.com